

futuris temporibus in jure ipsius monasterii divina pietas voluerit augere ex donis et oblationibus decimisque fidelium, absque ullius personæ contradictione firmitate perpetua perfruatur. Cæterum hoc deliberantes decernimus ut congruis temporibus nostræ sollicitudini ecclesiasticæ intimetur, qualiter religio monastica regulari habitu dirigatur concordiaque convenienti ecclesiastico ritu mancipetur, ne forte, quod absit, sub hujus privilegii obtentu animus gressusque rectitudinis vestræ a norma justitiæ aliquo modo retorqueatur. Et neque regi, neque episcopo cuilibet, vel comiti, vel alii magnæ parvæque personæ licitum sit quam licet vim inferre, sine aliquam controversiam facere in rebus vel familiis ejusdem sæpe dicti venerabilis monasterii. Et auctoritate nostra interdiciamus ut nulla femina inibi ingredi unquam præsumat. Nemo in eodem monasterio venerabili, vel in cæteris ejus locis placitum habeat. Nemo servos vel colonos ad aliquod servitium constringat, illis tantum exceptis personis quibus abbas ad utilitatem suæ necessitatis assensum præbuerit. Eligendi sibi abbatem quando opus fuerit fratres in-

ter se potestatem omnimodis habeant secundum regulam sancti Benedicti sine ullius personæ contradictione. Et tibi, fili dilecte Huoggi, quia te bene eruditum et eloquentem virum esse novimus, verbum Dei prædicare auctoritate sancti Petri, et concedimus et præcipimus. Igitur statuentes apostolica cura decernimus per hujus decreti nostri paginam ut quicumque cujuslibet Ecclesiæ antistites vel quacunque dignitate prædita persona hanc privilegii nostri auctoritatem quam prærogativa principis apostolorum firmamus, temerare præsumpserit, nisi cito resipiscat, anathema sit et iram Dei incurrens, a cætu sanctorum omnium extorris existat, et nihilominus præfati monasterii dignitas a nobis indubia permaneat. Qui autem custos exstiterit, benedictionem et gratiam a Domino consequatur.

Scriptum per manum Leonis scriniarii sanctæ Romanæ Ecclesiæ in mense Maio, indictione 4. Bene valete. Datum quinta decima Kalendarum Junii per manum Anastasii primicerii defensorum sanctæ sedis apostolicæ, imperante domno piissimo Augusto Ludovico a Deo coronato magno imperatore anno.

ANNO DOMINI DCCCXV.

CHRISTOPHORUS

SEDIS APOSTOLICÆ INVASOR.

NOTITIA HISTORICA IN CHRISTOPHORUM.

(Ex Conciliis Mansi:)

Christophorus invasor sedis apostolicæ, pari modo ab invasore Sergio pontificatu dejicitur, quo ille prædecessorem suum Leonem V legitime electum sede sua amoverat. Nam cum septem menses sedem pontificiam tenuisset, dejectus est e sede violenter per Sergium, strictusque vinculis, et in carcerem trusus, per vim inductus vitam et habitum monasticum suscepit.

DIPLOMA CHRISTOPHORI

In confirmationem privilegiorum abbatie Corbeiensis in diœcesi Ambianensi.

CHRISTOPHORUS episcopus, servus servorum Dei, C universis episcopis Galliarum.

Cum Romanæ sedis pontificem constet omnium Ecclesiarum Christi caput fore, ac si beati Petri apostolorum principis vices agentem, cui Christus ait: *Tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et tibi dabo claves regni cælorum,* nulli cunctandum est quod cunctæ Ecclesiæ paci, saluti et quieti prospicere nos oporteat, præcipue tamen his qui ad nos necessitatis suæ causas deferre voluerint. Unde cognoscat omnium sanctorum Galliæ præsulum charissima fraternitas quod vir venerabilis Franco abbas ex monasterio Corbeis provincis Galliarum, quod est constructum in pago

Ambianensi super fluvium Sommam, adiit nos per venerabilem coepiscopum nostrum Orgarium, petens ut nostræ auctoritatis privilegio præcepta vel edicta eorum et imperatorum antiquis aut modernis temporibus eidem loco concessa firmarem; necnon privilegia episcoporum, unum a præsule Ambianensi Bertefrido, ad cujus diœcesim locus ipse pertinet, et coepiscopis suis factum, et primitus ædificato suo monasterio datum; aliud longe postea regnante Carolo, ab Hincmaro Rhemensi archiepiscopo et universali concilio episcoporum Galliæ conscriptum; præterea privilegia beatæ memoriæ Benedicti et Nicolai prædecessorum nostrorum, in quibus omnibus statutum est ut præfatum monasterium Cor-